

वैरोचनभद्र m. N. pr. eines Gelehrten TĪRAN. 219.

वैरोचनरश्मिप्रतिमपिउत m. N. pr. einer best. Welt der Buddhisten
Lot. de la b. l. 253.

वैरोचनि m. 1) = वैरोचन 2) a) MBH. n. 212. — 2) = वैरोचन 2) d)
MBH. MBH. 3, 12068. 12150. 5, 4368. 7, 3484. 5608. 13, 329. HARIV. 9854.
10072. 12695. 12920. R. 1, 31, 4 (32, 4 GORR.). VARĀH. BHĀ. S. 58, 30.
BHĀ. P. 8, 6, 29. MĀR. P. 80, 10. — 3) = वैरोचन 2) f) MBH.

वैरोचि m. patron. Bāṇa's, eines Sohnes des Bali (Vairokāna,
Vairokāni) ÇANDAR. im ÇKDā.

वैरोद्या f. N. pr. einer der 16 Vidjādevī bei den Gāina H. 240.

वैरोद्धार (वै + उ०) m. Rache ÇANDAR. im ÇKDā.

वैरोधक (von विरोधक) m. N. pr. eines Mannes MUDRĀ. 43, 4.

वैरोक्ति (von विरोक्ति) m. pl. patron. zum sg. वैरोक्त्य gaṇa
कापवादि zu P. 4, 2, 111. Sāmś. K. 183, 5, 10.

वैरोक्त्य m. patron. von विरोक्ति gaṇa गर्गादि zu P. 4, 1, 105.

बैल (von बिल) adj. nach NĪLAK. von Höhlen bewohnenden Thieren
herkommend MBH. 2, 1823 (बैल ed. Calc.).

बैलताप्य (von विलतप) n. 1) *Verschiedenheit, Ungleichheit, Unter-
schiedenheit* (in comp. sowohl mit einem im gen. als auch mit einem
im abl. gedachten Begriffe) RĪĀ-TAR. 4, 635. BHĀ. P. 10, 55, 29. 11, 11,
5. ÇĀṆK. zu BHĀ. ĀR. UP. S. 8. 34. SĪH. D. 13, 10. KUVĀJ. 75, 4, 3. KULL.
zu M. 1, 85. Schol. zu ÇĀK. 42. — 2) *Unbestimmbarkeit, Unbeschreib-
lichkeit* Schol. zu KĪVĀJ. 2, 263.

बैलह्य (von विलत) n. *das Gefühl von Scham, Verlegenheit* HARIV.
5135. Spr. 1797. KATHĀS. 124, 206. °लालन RĪĀ-TAR. 8, 1329: स० adj.
(f. घा) *beschämt, verlegen* S. 60. KATHĀS. 12, 187. 45, 856. 49, 114. सवैल-
ह्यम् adv. 104, 154. MĀR. 15, 24, 63, 15. VIKR. 32, 10. सवैलह्यस्मितम्
mit verlegenem Lächeln 45, 1.

बैलस्थानं n. von SĪ. zu विल (बिल) so v. a. गर्त gezogen, wäre also
बैल० zu schreiben. *Schlupfwinkel*: बैलस्थानं परि तूष्का शशेरन् RV.
1, 133, 1.

बैलात्य n. nom. abstr. von विलात gaṇa दृढादि zu P. 5, 1, 123.

बैलेपिकं adj. = विलेपिकाया धर्म्यम् gaṇa मक्षिण्यादि zu P. 4, 4, 48.

बैवक्तिक (von विवक्ता) adj. *beabsichtigt, bezweckt, worauf es gerade
ankommt* SĪH. D. 277, 2. MALLIN. zu KIR. 1, 5.

बैवधिकं = विवधिक, वीवधिक P. 4, 4, 17. Hausstr. AK. 2, 10, 15.

H. 364. वैवधिकी f. RĪĀ-TAR. 6, 303.

वैवर्ण्य (von विवर्ण) n. *Entfärbung, Wechsel der natürlichen, gesun-
den Farbe* H. 307. मुखं वैवर्ण्यमेति JĪĀN. 2, 18. MBH. 13, 7446. 14, 216.
HARIV. 11174. R. GORR. 2, 62, 17. 3, 63, 19. SUÇ. 1, 117, 20. 156, 3. 251,
12. Verz. d. Oxf. H. 307, 4, 39. VARĀH. BHĀ. S. 104, 23. KATHĀS. 16, 53.
SĪH. D. 170. 189. 230. BHĀ. P. 5, 16, 26. दे० 24, 12. मुख० Spr. (II)
988. वर्णा० R. 4, 59, 18.

वैवर्त (von विवर्त) und वैवर्तक s. ब्रह्म०.

वैवश्या (von विवश) n. *Willenlosigkeit, das Nichtherrszen über sich
selbst*: वैवश्या तस्य °कारिणी RĪĀ-TAR. 6, 74.

वैवस्वर्त (von विवस्वत्) 1) adj. (f. ई) *von der Sonne kommend*: प्रभा
R. 6, 99, 44. — 2) m. ein Sohn Vivasvat's: a) patron. Jama's AK. 1,

1, 2, 54. HALĪ. 1, 71. RV. 9, 113, 8. 10, 14, 1. 57, 7. 60, 10. 164, 2. AV. 6,
116, 1. 2. 8, 2, 11. 18, 3, 18. ĀÇV. ÇA. 10, 7, 2. GRHJ., ed. STENZLER S. 47.
KATHOP. 1, 7. Spr. 2404 (M.). MBH. 3, 11996. 5, 519. 13, 3500. HARIV. 1003.
4921. 4923. 13133. R. 2, 64, 37. R. GORR. 2, 66, 38. 4, 16, 39. 41, 67. 6, 5,
11. RAGH. 15, 45. 57. Spr. (II) 1974. VARĀH. BHĀ. S. 43, 52. RĪĀ-TAR. 4,
150. BHĀ. P. 5, 26, 6. वैवस्वतस्य सदनम् MBH. 1, 1710. वैवस्वतस्याल-
यमन्युपेति VARĀH. BHĀ. S. 69, 23. वैश्वतालय सुÇ. 1, 116, 17. °तय R. 3,
73, 32. 4, 21, 5. °पुर MBH. 7, 7082. वैवस्वतपथे (°वशे st. °पथे die neuere
Ausg.) स्थित: HARIV. 4109. — b) patron. eines Manu AV. 8, 10, 24. ÇAT.
BR. 13, 4, 2, 3. ĀÇV. ÇA. 10, 7, 1. MBH. 3, 12755. HARIV. 410. 442. 342. 552
(मनुर्वे० mit der neueren Ausg. zu lesen). R. 4, 70, 20. RAGH. 1, 11. VP.
264. 266. 348. BHĀ. P. 4, 3, 15. MĀR. P. 53, 7. °मन्वत्तर Verz. d. B. H.
No. 1175. 1245. Verz. d. Oxf. H. 300, 4, 7. — c) patron. Saturns ÇKDā.
und WILSON. — d) N. eines Rudra GĀṬĀH. in Verz. d. Oxf. H. 190, 4,
38. — 3) f. ई a) der Süden RĪĀN. im ÇKDā. — b) eine Tochter des Son-
nengottes VSUT. 107. तपती MBH. 1, 3791. 6632. यद्वा वैवस्वती सेयं सूर्यस्य
उक्तिता 12, 9449; vgl. ÇAT. BR. 12, 7, 2, 11. — 4) adj. (f. ई) a) Jama Vai-
vasvata gehörig, zu ihm in Beziehung stehend KAUC. 82. 86. MBH. 6, 5802.
सभा 13, 3499. लोक 15, 903. — b) zu Manu Vaivasvata in Beziehung
stehend: ऋत्तर, मन्वत्तर MBH. 12, 12308. HARIV. 171. 177. VP. bei MUIR,
ST. 4, 104. fg. 118. MĀR. P. 100, 37.

वैवस्वततीर्थ n. N. pr. eines Tirtha Verz. d. Oxf. H. 60, 4, 30.

वैवस्वतीय adj. zu Manu Vaivasvata in Beziehung stehend: मन्व-
त्तर RĪĀ-TAR. 1, 26.

वैवाक् (von विवाक्) adj. *nuptialis*: मुहूर्त R. GORR. 4, 75, 9.

वैवारिक (wie oben) 1) adj. (f. ई) dass.: विधि M. 2, 67. KATHĀS. 44,
177. BHĀ. P. 3, 22, 15. MĀR. P. 21, 62. 75, 52. क्रिया R. 1, 73, 17. क्रम
R. GORR. 4, 75, 12. MĀR. P. 116, 72. कौतुकसंविधान KUMĀRAS. 7, 2: ति-
थि 6, 93. ऋत MĀR. P. 75, 55. घग्नि M. 3, 67. भाण्ड MBH. 3, 16691. इच्य
13, 1670. संभार HARIV. 10891. वसु DEVALA in DĪJĀBH. 272, 1. 2. वैष HARIV.
8202. रथ MBH. 7, 392. पर्वन् über eine Hochzeit handelnd MBH. 1, 314.
328. 1, 193. fg. 4, 70. fg. — 2) n. a) *Vorbereitungen zur Hochzeit, Hoch-
zeitsfeierlichkeit*: राजापि उक्ति: सज्जं वैवारिकमकारयत् MBH. 3, 16690.
यन्मयोक्तं विराटस्य पुरा वैवारिके तदा 5, 157. 6078 (wo wohl तत्तु zu
lesen ist; nach NĪLAK. zur Hochzeit gerüstet, — geschmückt). R. 1, 71,
28 (73, 22 GORR.). 72, 18. — b) *Verschwägerung*: द्विषोर्वैवारिके मिथः
BHĀ. P. 10, 61, 20.

वैवाक्ष्य (wie oben) 1) adj. a) *nuptialis*: Feuer ÇĀṆK. GRHJ. 1, 1, 17.
— b) = विवाक्ष्य 3) *verschwägert, durch Heirath verwandt* ÇĀṆK. GRHJ.
2, 15. PĀR. GRHJ. 1, 18. तेषां च बहूनि कैशिकगोत्राणि ऋष्यत्तरेषु वैवा-
क्षिकानि भवन्ति VP. bei MUIR, ST. 1, 82, N. 48. — 2) n. *Hochzeitsfeier-
lichkeit*: कृत्वा वैवाक्ष्यमुत्तमम् R. 1, 73, 11.

वैवित्त्य (von विवित्त) n. *das Befreiwerden von*: दस्यु० RĪĀ-TAR. 8, 2887.

वैवृत्त (von विवृत्ति) adj. *mit einem Hiatus in Verbindung stehend*:
स्वर RV. PRĪT. 3, 10.

वैशम् (von विशद्) n. 1) *Klarheit, Helle, Reinheit; Frische*: स्फटिक-
स्य RĪĀ-TAR. 8, 1786. SUÇ. 1, 20, 18. 181, 15. 183, 1. मुख० 218, 8. 243,
20. 2, 136, 9. des Auges 348, 15. eines Giftes u. s. w. 254, 1. 477, 6. VIEN.